

Talan väckt den 6 juli 2021 – DZ Hyp/SRB**(Mål T-395/21)**

(2021/C 349/61)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* DZ Hyp (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)*Svarande:* Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 14 april 2021 om beräkning av förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden för 2021 (SRB/ES/2021/22 och dess bilagor, i den mån det angripna beslutet, inklusive bilaga I, bilaga II, och bilaga III, rör sökandens bidrag, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand yrkar sökanden, för det fall tribunalen finner att det angripna beslutet inte existerar i rättslig mening till följd av att Gemensamma resolutionsnämnden inte har avfattat beslutet på korrekt officiellt språk och att talan om ogiltigförklaring därför inte kan tas upp till prövning på grund av att ändamålet med talan har förfallit, att tribunalen ska

- fastställa att det angripna beslutet inte existerar i rättslig mening i den mån det rör sökanden, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tio grunder som i allt väsentligt är identiska med eller liknar de grunder som åberopas i mål T-389/21 Landesbank Baden-Württemberg/SRB.

Talan väckt den 7 juli 2021 – Deutsche Bank/SRB**(Mål T-396/21)**

(2021/C 349/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* Deutsche Bank AG (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)*Svarande:* Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 14 april 2021 om beräkning av förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden för år 2021 (SRB/ES/2021/22) och dess bilagor, i den mån det angripna beslutet, inklusive bilaga I, bilaga II, och bilaga III, berör sökandens bidrag, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Första grunden: Beslutet åsidosätter motiveringsskyldigheten enligt artikel 296.2 FEUF samt strider mot artikel 41.1 och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), eftersom beslutet visar på flera luckor i motiveringen, särskilt vad beträffar svarandens användning i flera avseenden av ett lagstadgat utrymme för skönsmässig bedömning, och eftersom det inte innehåller uppgifter om andra institut.
2. Andra grunden: Beslutet åsidosätter principen om ett effektivt domstolsskydd, vilken slås fast i artikel 47 i stadgan, eftersom en domstolsprövning av beslutet är praktiskt omöjlig, vilket omintetgör sökandens rätt till ett effektivt domstolsskydd.
3. Tredje grunden: Artiklarna 4–9 och bilaga I till den delegerade förordningen (EU) 2015/63 ⁽¹⁾, i dess ändrade lydelse enligt den delegerade förordningen (EU) 2016/1434 ⁽²⁾ (nedan kallad den delegerade förordningen), strider mot överordnade rättsregler, eftersom en domstolsprövning av beslutet är praktiskt omöjlig, vilket omintetgör sökandens rätt till ett effektivt domstolsskydd.
4. Fjärde grunden: Beslutet strider mot artikel 4 i genomförandeförordning (EU) nr 2015/81, ⁽³⁾ jämförd med artikel 69.1 i förordning (EU) nr 806/2014 ⁽⁴⁾ (nedan kallad SRM-förordningen), eftersom den årliga målnivån inte har fastställts på grundval av det belopp som de garanterade insättningarna uppgick till i början av intjänandefasen, i andra hand åsidosätter artikel 69.1 SRM-förordningen överordnade rättsregler.
5. Femte grunden: Artiklarna 6, 7 och 9 samt bilaga I till den delegerade förordningen strider mot överordnade rättsregler, bland annat eftersom de åsidosätter kravet på riskanpassad avgiftsberäkning, proportionalitetsprincipen och principen att samtliga faktiska omständigheter ska beaktas.
6. Sjätte grunden: Beslutet åsidosätter sökandens näringsfrihet enligt artikel 16 i stadgan och proportionalitetsprincipen, eftersom de riskjusteringsmultiplikatorer som beaktats inte stämmer överens med sökandens mycket höga förlustabsorberingskapacitet och den därmed avsevärt lägre risken för att sökanden tar den gemensamma resolutionsfonden i anspråk i händelse av resolution.
7. Sjunde grunden: Beslutet strider mot artiklarna 16 och 20 i stadgan samt proportionalitetsprincipen och rätten till god förvaltning till följd av att svaranden gjort sig skyldig till uppenbara fel i samband med att den i flera avseenden använt ett utrymme för skönsmässig bedömning.
8. Åttonde grunden: Artikel 20.1 första och andra meningarna i den delegerade förordningen strider mot artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU ⁽⁵⁾ och kravet på riskanpassad avgiftsberäkning.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1434 av den 14 december 2015 om rättelse av delegerad förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 233, 2016, s. 1).

⁽³⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 90).